

TO !

Lipanj, 2021./br.55

List učenika Srednje škole Bol

Erasmus+

Jurino pismo

Kuća u kući

Summa cum laude

Maturanti

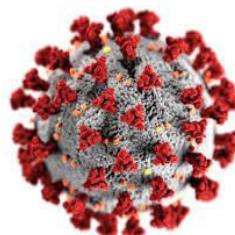

Ah, ta korona!!!

SADRŽAJ

- 2.str. Sadržaj
- 4.str. Školske novosti
- 5.str. M.Marulić
- 6.str. Jurino pismo
- 10.str. Erasmus+
- 12.str. Intervju M.Marinković
- 15.str. Kuća u kući
- 17.str. Ovisnost – bolest ili izbor
- 21.str. Natjecanje
- 23.str. Školska kuhinja
- 25.str. Na stranim jezicima
- 28.str. Poezija
- 29.str. Summa cum laude
- 30.str. Maturanti
- 33.str. Pismo maturanata

**Zahvaljujemo svim profesorima
koji su pomogli da naš list ugleda
svjetlost dana po 55. put.**

Sretni ljetni praznici

Impressum

Kompjutorski prijelom i tisak

Ivo Mošić, 3.a
Marta Mančić, 3.a
Mihael Banić, 2.a

Mihael Banić, 2.a
Adriana Obšivač, 3.c
Andrej Hrelić, 3.c
Maja Čelić, 3.c
Marija Karmelić, 4.a
Franko Karmelić, 4.a
Josipa Martinić, 4.a
Mia Pivčević, 4a

Uredništvo

Ljubica Kusanović, prof.
Ana Ursić, prof.
Iris Stančić, 3.a

2. c

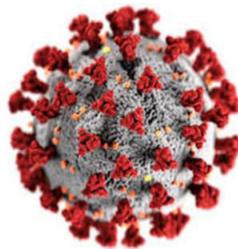
Suradivali na listu

Iris Stančić, 3.a
Vana Buvinić, 3.a
Marta Mančić, 3.a (naslovница)
Karla Rakela, 3.a
Marija Šćepanović, 2.a

3. a

3. b

Školske novosti

Veći dio ovog (drugog) polugodišta nastava se održavala online.

Dobili smo i novu računovotkinju Irmu Aždajić. Ona je mijenja Josipa Bačića.
Imamo i novog prof. matematike Tonča Crmarića koji je došao nakon što je prof. Ivona Petrović dala otkaz. Prof. Mateu (Vjeronauk) često mijenja padre Reginald Biklić.

Erasmus+ projekti nastavljaju s radom (online). I ove je godine naša škola dobila status eTwinning škole za 2021./22. godinu – jedna od 93 odgojno obrazovne ustanove u Republici Hrvatskoj (vrtići, osnovne i srednje škole). Čestitamo!

Učenici su sudjelovali na natjecanju koje je organizirao Klub liječenih alkoholičara „Život“ Brač u pisanju eseja na temu: OVISNOST – BOLEST ILI IZBOR. Najbolji esej napisala je Iris Stančić (3.a). Čestitamo!

Obilježen je i Svjetski / Europski tjedan novca. Djelatnica Grawe Hrvatska d.d. gospođa Snježana Matić Nižetić održala je predavanje 4. a razredu na temu osiguranja (životno, dodatno zdravstveno osiguranje, osiguranje imovine...). Maturanti su bili zadovoljni jer su mnogo toga novog saznali.

U „Školskim novinama“ (br. 9 – 10. / 16. ožujka) izašao je članak o našoj školi pod naslovom „Sjajna povezanost struke i potreba lokalnog gospodarstva“. Autor članka je Marijan Šimeg. Istaknuli bi samo „Idejnu vodilju škole: školu učiniti drugim roditeljskim domom, kod učenika razvijati osjećaj za individualno i zajedničko, uz obostrano uvažavanje i toleranciju“. Fotografije uz članak uradak su naše učenice Marte Mančić (3.a).

Održano je i online natjecanje WorldSkills Hrvatska u kuharstvu. U natjecanju je sudjelovao učenik 3.c razreda Andrej Hrelić. Osvojio je 6. mjesto. Čestitamo!

I ove je godine nekoliko učenika sudjelovalo na županijskim natjecanjima (hrvatski jezik i filozofija). Postigli su solidne rezultate.

Učenici 3.a razreda izrađivali su plakate povodom DANA PLANETA ZEMLJE.

Učenici 3. c razreda uključili su se u projekt ČUVARI BAŠTINE i prezentirali su naš spomenik kulture „Kuća u kući“.

Nije bilo ni OTVORENIH VRATA naša škole...

22. travnja obilježava se Dan hrvatske knjige. Tog je dana Marko Marulić (1450. – 1524.), „otac hrvatske književnosti“, 1500. godine završio svoje najznamenitije djelo biblijsko-vergilijski ep Judita:

„Od rojen'ja Isukarstova u puti godišće parvo nako(n) tisuća i pet sat, dvadeset i dva dni miseca aprila. U Splitu gradu.“

Djelo je tiskao dvadeset godina kasnije (1521.g.) u Veneciji. Djelo je posvetio prijatelju „kumu svomu“ Dujmu Balistriću, a napisano je na splitskoj čakavici.

Odlukom Hrvatskog sabora ova je godina proglašena Godinom Marka Marulića.

Uzimajući starozavjetnu biblijsku priču o Juditi koja spašava svoj grad Betuliju od Asiraca, želio je podignuti moral svojim sugrađanima kojima su prijetile Osmanlije. Odlučio je „stumačiti“ ovu priču „u versih harvatski“ kako bi ju mogli razumijeti i oni „ki nisu naučni knjige latinske ali dijačke“.

Na čakavici je još napisao i biblijsku poemu „Suzana“ i protutursku pjesmu „Molitva suprotiva Turkom“.

Na latinskom jeziku napisao je zbirku poučnih priča iz života svetaca „De institutione bene vivendi per exempla sanctorum“ („Pouke za čestit život prema primjerima svetaca“), raspravu o praktičnoj etici „Evangelistarum“ („Evanđelistar“), a njegov ep „Davidias“ („Davidijada“) tiskan je tek 1954.godine.

Jurino pismo

Prije 8 godina Jure Trutanić je završio našu školu, zatim je upisao dvopredmetni studij Povijesti i Pedagogije na Filozofskom fakultetu u Splitu i u redovitom roku uspješno završio. Od 2021.g. zaposlen je kao asistent na Odsjeku za povijest Fakulteta hrvatskih studija u Zagrebu. Evo njegovog pisma!

Rođen sam 01. 08. 1994. u Makarskoj. Mjesto rođenja puka je slučajnost, s obzirom da dolazim iz Selaca na istočnoj strani otoka Brača. U Selcima sam završio osnovnoškolsko obrazovanje nakon koje upisujem Opću gimnaziju u Srednjoj školi Bol. U tom formativnom razdoblju definitivno sam se opredijelio za društveno-humanističko usmjerenje jer sam tijekom gimnazijskog obrazovanja otkrio strast za politikom, poviješću, književnošću te učenjem svega i svačega, odnosno širenjem općeg znanja. Na tom tragu 2013. upisao sam dvopredmetni studij Povijesti i Pedagogije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Splitu 2013. godine. Iskustvo studiranja na stranom sveučilištu ostvario sam 2017. boravkom na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Ljubljani u trajanju od jednog semestra u sklopu programa razmjene Erasmus+. Na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Splitu dvopredmetni diplomski studij Povijesti i Pedagogije nastavničkog usmjerenja završio sam 2019. obranom diplomskog rada na temu „Četnički pokret Draže Mihailovića u Dalmaciji za vrijeme Drugog svjetskog rata“.

Tijekom studija razvio sam strast prema kvizovima, pa sam se uključio u pub kviz scenu. Organizirao sam, sastavljao i vodio pub kvizove u Splitu i Selcima, a danas to radim na tjednoj bazi u Zagrebu. Uspješno sam se pojavljivao u više navrata na televizijskim kvizovima, od čega je najuspješniji bio nastup na Potjeri 18. 5. 2015. Tijekom studija počeo sam intenzivno putovati. Do sada sam posjetio 30-ak europskih država, iako nikada nisam raspolagao velikim budžetom. U paru s prijateljem upuštao sam se u razne avanture: na dvodnevno putovanje iz Splita za Veneciju autostopom, potom trodnevno putovanje autostopom po crnogorskom primorju uz spavanje u vrećama na plažama, zatim putovanje autostopom po Italiji u kojem smo prošli 9 talijanskih gradova. Kao putnik namjernik posjetio sam čak i ratom podijeljenu Kosovsku Mitrovicu.

Odlučio sam hobi pretvoriti u posao tako što sam, početkom 2018., još preko studentskog ugovora počeo voditi inozemne ture za hrvatske turističke agencije. Odmah nakon što sam diplomirao otvorio sam vlastiti obrt za turističko vođenje i nastavio se baviti turističkim vođenjem, tako da sam Srednjoistočnu i Jugoistočnu Europu prošao uzduž i poprijeko.

Za vrijeme rada u turizmu nisam odustajao od bavljenja arhivskim i historiografskim istraživanjima, što mi se isplatilo jer sam od siječnja 2021. zaposlen kao asistent na Odsjeku za povijest Fakulteta hrvatskih studija u Zagrebu.

Jako sam vezan za otok Brač i svoja Selca gdje sam volonterski aktivnan na kulturnoj sceni već nekoliko godina. Ove sam godine formirao sa grupom prijatelja i entuzijasta nezavisnu listu za Općinsko vijeće u cilju djelovanja za boljšak zajednice. U konkurenciji pet lista osvojili smo najveći broj glasova i ušli u Vijeće, tako da odnedavno obnašam i dužnost općinskog vijećnika Općine Selca.

Naš gimnazijski razred bio je malobrojan. Bilo nas je samo jedanaest, no nekolicina učenika bila je vrlo perspektivna i ostvarila je kasnije zapažena postignuća. Atmosfera u razredu bila je uglavnom solidarna, poticajna i prijateljska, s većinom kolega do danas sam zadržao prisan i prijateljski odnos. Pamtim sjajne profesore, ali i one koji nisu bili baš sjajni. No, s obzirom na nedostatke u infrastrukturi i ljudskim resursima te specifične probleme s kojima se škole na otocima suočavaju, smatram da smo dobili solidno gimnazijsko obrazovanje.

Uz fokus na školska postignuća, u tom pubertetsko-adolescentskom razdoblju vrlo nam je važan bio društveno-emocionalni aspekt življenja: prve ljubavi, prvi izlasci i osjećaj da smo preko noći postali vrlo važni dok smo se istovremeno u išaranim školskim klupama gađali guminicama. Danas, s vremenskim odmakom, srednjoškolsko razdoblje u društveno-emocionalnom smislu promatram kao izrazito nezrelo i neodgovorno i mogu kazati da sam tek odlaskom na studij u Split, osamostaljivanjem u svakom pogledu, počeo razvijati svoje potencijale. Iz osobnog iskustva smatram kako igrarije završavaju, a pravi život počinje, u onom trenutku kada pojedinac u potpunosti preuzme brigu za sebe i svoje potrebe, prije svega materijalne.

Što se tiče izbora studija, inicijalno sam se dvoumio između upisa na Filozofski ili Pravni fakultet. Bila je to zapravo dilema između srca i razuma. Iako sam mogao upisati i bilo koji drugi studij koji sam razmatrao, na koncu sam se opredijelio za dvopredmetni studij Povijesti i pedagogije na FFST. U dugoročnoj perspektivi pokazalo se to kao dobra odluka, iako je iz perspektive brucoša bila hazarderska. U nadi da će se, barem djelomično,

osigurati za kasnije, uz studij povijesti, upisao sam i studij pedagogije o kojemu sam bio dočuo famu kako osigurava dobre izglede za zapošljavanje na radnim mjestima stručnih suradnika po završetku studija. No kao pedagog u struci još uvijek nisam radio, a da se mogu vratiti ne bih ni upisao taj studij, već bih uz povijest upisao studij Hrvatskog ili Talijanskog jezika i književnosti, koji bi mi znatno proširio vidike i spoznaje u području društveno-humanističkih znanosti.

S druge strane, da sam upisao Pravni fakultet dobio bih veće poslovno-financijske mogućnosti po završetku studija, no uvjeren sam da ne bih proživio ni upola zanimljiv studentski život kakav sam imao upisivanjem nešto lakšeg Filozofskog fakulteta, niti bih bio zadovoljan kao danas kada sam kroz posao spojio ugodno s korisnim, čemu treba uvijek težiti.

Kao što sam već spomenuo, trenutno sam zaposlen na Odsjeku za povijest Fakulteta hrvatskih studija u Zagrebu. Paralelno kao doktorand pohađam poslijediplomski studij povijesti na istoj ustanovi. Cilj mi je doktorirati u što kraćem roku, dodatno se afirmirati kao povjesničar, tj. nastaviti se baviti znanstveno-istraživačkim radom, između ostalog i bračkim historiografskim temama. Ovom prilikom s radošću ističem da su mi u postupku objavljivanja dva znanstvena članka koja se odnose i na političko-kulturene prilike na otoku Braču početkom 20. stoljeća, a jedan od njih obrađuje sporadično političku aktivnost istaknutih Boljana Ante i Frana Radića.

Uz posao na Fakultetu, koliko mi prilike dopuste, planiram se i dalje baviti poslom turističkog vođenja, barem privremeno. S obzirom da zarađujem još od srednjoškolskih dana, izuzetno cijenim poduzetništvo i poslovanje u privatnom sektoru mimo javnog proračuna, stoga bih volio davati tržištu doprinos i u tom obliku. Budući da dolazim iz pastirsko-težačko-radničke obitelji, ne želim u potpunosti zapustiti ni pomoć roditeljima na OPG-u, u čijem djelovanju sam uvijek sudjelovao u skladu s mogućnostima.

Načelno smatram kako se odgojno-obrazovni sustav u Hrvatskoj razvija unutar pogrešno postavljene, pa i autodestruktivne paradigme. Sustav motivira maturante da nastave svoj odgojno-obrazovni put na najvišoj razini, ulazeći u njih enormna finansijska sredstva kroz stipendije, olakšice i privilegije na svim razinama, iako je realnost takva da tržište rada pojedinim strukama daje minimalno šanse za zaposljenje i da hrvatskom društvu trenutno određenih kadrova ne treba. Uz općenito nastupanje liberalno-progresivističkog duha vremena, takvo stanje jedan je od temeljnih uzroka demografskog rastakanja hrvatskog naroda. Mlade osobe iz različitih motiva često upadaju u tu zamku upisujući razne studije koji nude beznadnu perspektivu u smislu zapošljavanja, što generira vagone i vagone nesvršenih i polusvršenih đaka te nezaposlenih s kompetencijama koje na tržištu jednostavno nisu tražene ni prepoznate. Stoga je moja poruka da se ne isplati studirati pod svaku cijenu, samo da bi se studiralo, unatoč svim pogodnostima koje država nudi. U takvim situacijama razboritije se uputiti na tržište rada već s 18 godina, možda do 25. godine već zasnovati obitelj i rješiti stambeno pitanje, nego s 25 godina mahati diplomom bez zaposlenja, a često i bez pokrića. Naravno, to se ne odnosi na one maturante koji osjećaju što će biti njihov životni poziv; točno znaju što žele i gdje mogu pružiti najveći doprinos društvu. Takvi mladi ljudi koji imaju strast i ambiciju, uz veliku količinu rada i dozu snalažljivosti, isprofilirat će se i uspjeti u bilo kojoj struci, sustavu usuprot, pa makar se radilo i o netržišnim studijskim smjerovima poput povijesti, filozofije itd. Onaj tko upisuje društvene-humanističke i slične studije u potrazi za bilo kakvom visokoškolskom kvalifikacijom, samo da bi nešto upisao, unaprijed je osuđen na potraćeno vrijeme i novi početak u srednjim dvadesetima.

S obzirom da dolazimo s otoka kao periferije društvenih zbivanja, ovom prilikom upućujem na rizike koji se u ponašanju adolescenatajavljaju pri transponiranju otočnog, ruralnog mentaliteta i iskustva u urbani, gradski ambijent. U nedostatku osobne odgovornosti, moralne uravnoteženosti i razboritosti mnogi mladi, ne uspijevajući odoljeti sirenskom zovu gradskog života i poroka koje ono nosi, u srži dijele nesretne sudbine propalih intelektualaca iz romana hrvatske moderne. To ne znači da studenti ne bi trebali proživjeti i svoje „iščašene“ godine, dapače, no kada zabava postane svrha studiranja, štoviše *raison d'être*, od takvog studiranja nikakvih plodova, niti za društvo niti za pojedinca, biti neće.

Pozdrav svima, Jure!!!

OVOGODIŠNJI ERASMUS+ PROJEKTI

1. A Healthy Taste of Inclusion- 2019-1-SK01-KA229-060653

- redoviti sastanci profesora na kojima se dogovaraju zajedničke aktivnosti
- izrada e knjige s receptima i slikama
- izrada božićnih čestitki za naše prijatelje
- izrada minimalno 3 CLIL materijala vezana uz temu projekta
- konferencija učenika o hrani i zdravom načinu života

2. Be a Buddy, not a Bully- 2019-1-BE01-KA229-050402-4

- redoviti sastanci profesora na kojima su se dogovarali zajedničke aktivnosti
- e knjiga o slavnima nad kojima je vršen bullying
- zajednički rječnik o bullyingu
- učenici su gledali razna videa o bullyingu i komentirali ih
- izrađivali smo božićne čestitke za naše prijatelje
- otvorili smo Instagram profil, gdje su naši učenici slali pozitivne poruke jedni drugima
- konferencija učenika za Dan Europe, gdje je svaki partner predstavio neki svoj dio tradicije, mi smo predstavili klapsko pjevanje
- izrada digitalne knjige sa pjesmama i stihovima koji govore o bullyingu ili osjećaju usamljenosti

3. Grow Healthy! Let's Create a Well-being Cocktail!- 2020-1-PT01-KA229-078343-3

- izabrali smo logo projekta, pobijedio je logo naše učenice Lare Trlin (3.a)
- izrađivali smo božićne čestitke za naše prijatelje
- upoznali smo naše prijatelje s našim božićnim receptima, te smo predložili neke zdrave recepte jedni drugima
- izradili smo straničnike s porukama za naše partnere (svatko je imao svoju temu vezanu uz zdravlje - naša je bila fizička aktivnost)
- učenici sudjeluju u aktivnosti „Tajni prijatelj“, gdje se dopisuju i šalju pozitivne poruke drugim učenicima iz zemalja sudionica
- izradili smo letke i digitalne plakate na temu zdravog života
- mini konferencija učenika, na temu zdravog života, gdje smo predstavili i našu zemlju
- 3 sastanka učitelja, gdje su dogovorili buduće projektne aktivnosti

4. Bringing life skills into the classroom- 2020-1-PL01-KA229-081512-6

- izabrali smo logo projekta, pobijedio je turski logo
- učenici su naučili kako pravilno napisati svoj životopis i molbu za posao
- izrađivali smo božićne čestitke za naše prijatelje
- učenici su odabrali zanimanje kojim se žele baviti u budućnosti, te su opisali prednosti i mane tog posla
- izradili smo digitalne knjige o raznim profesijama
- konferencija učenika na kojoj su razgovarali o svojim budućim zanimanjima i zašto se baš time u životu žele baviti
- učitelji su imali 4 projektna sastanka na kojima su razgovarali o projektnim aktivnostima

5. Tourism and sustainability in European coastal areas- 2020-1-DE03-KA229-077342-4

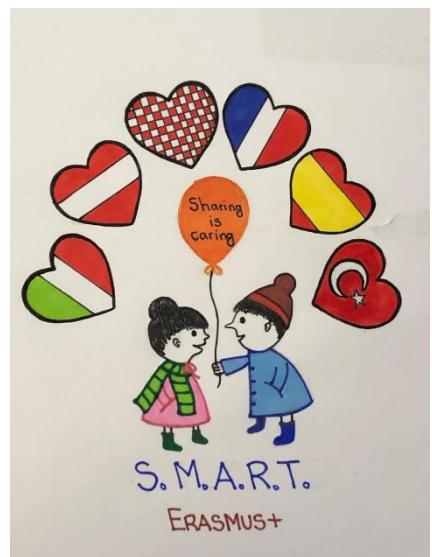
- izabrali smo logo projekta, pobijedio je logo naše učenice Iris Stančić (3.a)
- izradili smo prezentacije u grupama o našoj zemlji, našem otoku i turističkim destinacijama
- izrađivali smo božićne čestitke za naše prijatelje
- obradili smo temu turizam u Bolu kroz intervjue s gospodinom M. Marinkovićem
- održali smo online konferenciju s učenicima, gdje su oni pričali o turizmu u njihovim državama
- održana su 4 sastanka profesora, gdje su dogovarali naše projektne aktivnosti

6. Sharing memorable adventures and rich traditions- 2020-1-IT02-KA229-079044-4

- birali smo projektni logo, pobijedio je logo naše učenice Lare Trlin (3.a)
- birali smo hashtag projekta-pobijedio je turski#SmartandCultural
- učenici su se predstavili jedni drugima
- profesori su imali 2 sastanka na kojima su dogovarali projektne aktivnosti
- izrađivali smo Božićne čestitke jedni za druge.

Marija Karmelić i Mia Pivčević, 4.a

Bolski turizam

Ovaj razgovor sa gosp. Markitom Marinkovićem, predsjednikom Turističke zajednice Bol, vođen je za jedan od Erasmus + projekata. Učinio nam se zanimljiv i evo ga i u našem listu.

Brač je destinacija privlačna mnogim turistima širom svijeta, što mislite da bismo mi kao domaćini i stanovnici mogli učiniti da bismo ga održali čistim odnosno kako ga ne bismo dodatno onečistili?

Problem je smeće, komunalni otpad, njegova odvožnja i odlaganje te to što je Brač, kao svaki drugi otok, jedna cjelina. Odlagališta otpada su Kupinovica iznad Supetra i Michelli-Tomić u Humcu no oni nisu usklađeni sa zakonskom regulativom tj. funkcioniраju polulegalno. Jedino

rješenje je, po mom mišljenju, odvoz smeća s otoka, izgradnja zajedničkog deponija, što je slučaj s otokom Krkom, ili prerada smeća i proizvodnja energije. To su načini za održavanje otoka jer trenutni proizvode probleme kao što su neugodan miris i dim.

Čuli smo da u Bolu postoje kartice za odlaganje smeća. Kako to funkcioniра?

Karticom se otvaraju kontejneri i postoji određen broj besplatnog bacanja smeća, a više od toga se naplaćuje. Svako otvaranje je 7.5 kuna po cjeniku.

Što Vam se čini da najviše privlači turiste na Brač? Je li to kultura, tradicija, ljestvica prirode ili pak nešto drugo?

Sve po malo, ali u prvom planu su prirodne ljepote i atrakcije otoka Brača, nakon toga kultura, tradicija i gastronomija.

Koji su dijelovi Brača u najvećoj opasnosti od uništavanja zbog prekomjernog turizma?

Oni dijelovi koji su prekomjerno izgrađeni zbog prekomjernog turizma. To je posebno izraženo u uvalama oko Milne koje su se izgradile osamdesetih godina kada je izgradnja bila nelegalna. Problem se javlja i na potezu Murvica – Farska gdje izbijaju prometnice, a prije su uvale bile netaknute, a vinogradi brojni. Što se tiče Bola, još uvijek ima mjesta za izgradnju, no smatram da su se u Bolu izgradile neki nepotrebni objekti koji nisu tipični za jedno malo dalmatinsko mjesto koji su narušili vizual mesta (npr. na zaobilaznici, na šetnici ispod škole...).

Koliko situacija s korona virusom utjecala na bolski turizam i jeste li optimistični po pitanju nadolazeće sezone?

Utjecala je jako puno, ne samo na bolski turizam nego i na svjetski. 2020. je ostvarila samo 38% turizma 2019. Nadolazeća sezona ne ovisi o nama, nego o procijenljivosti EU i sličnim stvarima na koje ne možemo utjecati. Nadamo se da će u odnosu na prošlu godinu biti bolje. Ne mislim da će se uskoro vratiti onakav turizam kakav smo poznavali jer su veliki globalni poremećaji, npr. avioindustrija je cijela na koljenima, industrija zabave ne funkcioniра već godinu dana.

Ipak, korona nas je puno toga naučila. Otkrila nam je da mnogo ljudi koji nude smještaj u Bolu zapravo nisu lokalni ljudi

koji gostima mogu ponuditi istinski draž otoka i učini da se osjećaju ugodno. Gosti su ponovno htjeli osjetiti domaćinski pristup i osjetiti lokalnu atmosferu. Isfiltrirala je neke stvari, natjerala nas da shvatimo da je turizam prerastao samo u nekretninski biznis te vratila "guš" turizma.

Od kolikog je značaja bračka zračna luka za bolski turizam i smatraste li da još ima mjesta za napredovanje i razvoj turizma u Bolu?

Naravno da još uvijek ima mjesta za razvoj turizma. Bol ima najviše profita od zračne luke zbog blizine. Međutim, problem zračne luke je duljina piste (1800) jer veći avioni ne mogu slijetati. Bračka zračna luka bilježi pad prometa putnika (s 35 000 na 9 000).

Bračka zračna luka građena je prvenstveno kao sportska zračna luka, a ne komercijalna. Produljenje piste financijski je problem s obzirom da je luka u privatnom vlasništvu. No, kad bi se pista i produljila, to sa sobom nosi probleme poput ponude smještaja i zagađenja okolišta.

Što smatraste glavnim čimbenicima osim Zlatnog rata zbog kojih je Bol privlačnija turistička destinacija od ostalih bračkih naselja?

Prirodne ljepote među kojima se ističe Zlatni rat koji je poseban po svom obliku. Upravo zato smo na njemu izgradili vizualni i verbalni identitet (SYMBOL of the Adriatic). Također, Bol pruža brojne aktivnosti i odmor (wind surf, tenis, ronjenje, biciklizam, pješačenje, tracking). Upravo je naš film o Wind Surf-u osvojio nagradu na sajmu u Berlinu. Imamo dvije biciklističke i tri pješačke rute. To su stvari

koje, pored kvalitete smještaja, privlače turiste.

Je li vam poznato koja je godina bila najbolja što se tiče turizma u Bolu?

2018., a godinu dana prije smo ostvarili 100 000. dolazak u jednoj godini.

Što smatrate nedostacima po pitanju turističkih aktivnosti u Bolu?

Najveći nedostatak je taj što špica sezone traje kratko, odnosno to što se sve zbije u razdoblje od sredine srpnja do sredine kolovoza pa bi bilo dobro da se podjednako raspodijeli na sve ljetne mjesecе, tj. da se sezona prodluži. Od ostalih problema tu su problem radne snage jer je potrebno dovoditi radnu snagu iz regije. Problem usluge, problem formiranja cijena.

Smamate li da bi Bol mogao privući turiste i zimi, kako?

Mislim da ne, iz razloga što se ne isplati otvarati hotelske sustave za mali broj gostiju, a naše destinacije nisu spremne za cjelogodišnji rad.

Je li Bol na dovoljno dostupnom mjestu ili smamate da bi se trebalo poraditi na prometnoj povezanosti?

Naravno da smaram da bi se trebalo poraditi na povezanosti jer dok turisti dođu ili odu iz Bola, izgube puno vremena pa se smanjuje duljina boravka. No, Brač je jedini hrvatski otok koji ima svoju zračnu luku no ona ipak nije dovoljno iskorištena.

Ljubav je bol, a Bol je na Braču.

Ivica Jakšić Čokrić Puko

Iris Stančić i
Marta Mančić,
3.a

PALOC - KUĆA U KUĆI

Maturanti 3. c razreda uz pomoć njihove razrednice pripremili su ovu priču kao svoj rad u projektu ČUVARI BAŠTINE kako bi lokalna kulturno-povijesna baština dobila veće značenje u turističkoj ponudi.

Ovu priču smo čuli od gosp. Siniše Soljačića, zaljubljenika u povjesnu ostavštinu i baštinu, a istražujući otkrili smo je i u Bračkom zborniku br. 11 (1975.g.). Priču je zabilježila Maja Bošković-Stulli godine 1959.

Članak za školski list je napisala Andriana Obšivač, 3.c.

U 19. st. u Bolu je živio jedan težak Marko, poznat kao Marko Sila. Živio je u maloj kućici čije je okolno zemljište pripadalo obitelji Vuković, sa 6 sinova. 3 sina su se oženila i htjela napraviti palaču na tom zemljištu te su Marku ponudili veliku svotu novca no Marko nije htio prodati kuću. Braća su se zatim uputila kod tadašnjeg načelnika i tako htjela kupiti kuću, Marka je to naljutilo te je on načelniku zaprijetio smrću.

no uhvatili su ga te je opet morao pobjeći na 2 godine i braća su nastavila sa gradnjom kuće.

Zbog prijetnji Marko je morao pobjeći iz Bola, tu su priliku braća iskoristila i sagradila „okvir“ za kuću. Kada je Marko to saznao vratio se u Bol te je htio raznijeti taj „okvir“ dinamitom

Pred kraj gradnje braća su sa svojim brodovima otišli u Veneciju po ostali materijal, no na povratku ih je uhvatila duja te su svi smrtno stradali. Ostala trojica braće su bili svećenici te im zemljište nije bilo potrebno. Nakon dvije godine Marko se vratio u Bol te nastavio živjeti u svojoj kući. Kako Marko nije imao potomstva, druge obitelji su živjele u toj kući.

OVISNOST – BOLEST ILI IZBOR

Klub lječenih alkoholičara „Život“ – Brač organizirao je natječaj u pisanju eseja na temu OVISNOST - BOLEST ILI IZBOR među bračkim srednjoškolcima. I naši su učenici sudjelovali u natjecanju pod mentorstvom prof. Ljubice Kusanović. Tročlano povjerenstvo je odlučilo nagraditi sve pristigle radove, a izdvojili su jedan kao najdojmljiviji. To je rad naše učenice Iris Stančić (3.a raz.). U natjecanju su još sudjelovali i Marija Šesnić (2.a) i Mihael Banić (2.a). Čestitamo!!!

OVISNOST – bolest ili izbor

Čovjek od samih početaka pokušava kontrolirati svoju sadašnjost i budućnost, no često se nađe zatečen promjenama koje ga u tome sprječavaju, promjenama koje se predstavljaju kao prepreke neizvjesnosti i rizika. Na rubu glavne kontradikcije suvremenog svijeta nalaze se mlađe generacije, proglašene glavnim nositeljima svih problema pa tako i tabua ovisnosti. Ovisnošću možemo smatrati sva komplizivna ponašanja koja pružaju privremeno zadovoljstvo ostavlјajući dugoročne štetne učinke na ljudski život. Nepobitno je da višak bilo čega može biti okidač izazivanja ovisnosti, a toga „viška“ u današnjem svijetu itekako ima, stoga nije ni čudo što su današnji mladi skloniji odstupanju od društvenih pravila i općeprihvaćenih normi, a time i razvijanju ovisnosti. Znanost kaže da je ovisnost kronično oboljenje mozga koje se treba smatrati bolešću na isti način kao rak ili dijabetes. Je li znanost u pravu? Je li ovisnost uistinu bolest ili je ta tvrdnja samo još jedno od opravdanja za izbjegavanje preuzimanja odgovornosti za vlastite postupke?

Živimo u dobu beskonačne raznolikosti izbora, čime dokazujemo slobodu svoje volje; slobodu oblikovanja vlastitog života i donošenja odluka. Svaki naš postupak jest izbor i u svakoj sekundi svojih života imamo priliku reći „ne“. Upravo iz tog razloga, ovisnost je u početku izbor. Rezultat naše odluke. Odlučujemo se probati alkohol, cigarete, drogu i sl. iz nekog razloga; da bismo zadovoljili znatiželjni duh, zaboravili na probleme, zaustavili misli i emocije, ublažili bol... Bez obzira, ako nam se svidi kako se osjećamo, s vremenom na vrijeme ćemo si ponovno pružiti taj užitak smatrajući da imamo sve pod kontrolom, no nesvesni što se događa s našim tijelom i umom. U trenutku kada naš mozak postane zbrkan, a tijelo više ne može normalno funkcionirati, naš je izbor prerastao u bolest. Mozak se s vremenom prilagođava, te ometanjem tjelesnih funkcija, mišljenja i ponašanja, pokušava prisiliti tijelo na uporabu „opijata“ što dovodi do stanja koje bi se u kliničkom okruženju moglo nazvati bolešću. No početak je ključan; početak kada čistog razuma i s potpunom kontrolom nad vlastitim ponašanjem možemo preuzeti odgovornost za vlastite postupke. Ovisnost je ponašanje, a svako se ponašanje može promijeniti ako to pojedinac uistinu želi. Reći da je ovisnost moždani poremećaj izjava je nekoga tko se osjeća žrtvom svoga izbora. Ovisnosti mijenjaju ljudski mozak i mogu nanijeti ozbiljnu štetu, no pilatovski oprati ruke, odustati i reći: „Ja tu ništa ne mogu napraviti“ znači odreći se vlastite slobode i pasti u ropstvo ovisnosti nastale iz vlastitog izbora. Ljudi, koji vjeruju da ovisnost svoje začetke ima u njihovom izboru, dobivaju snagu koja im je potrebna da se njoj suprotstave i odustanu. S druge strane, oni koji vjeruju da je ovisnost poremećaj ili pak bolest, pronalaze izgovor da s njom i nastave. No ipak, ne možemo svakoj situaciji pristupati na isti način. Neki ljudi imaju

genetske predispozicije za razvijanje ovisnosti, pa možemo li reći da je njihova ovisnost u potpunosti izabrana? Dakle, zašto generalizirati i pokušavati sve nagurati u crno-bijeli kalup? Mora li ovisnost unatoč svoj svojoj kompleksnosti biti definirana točno kao izbor ili bolest? Zašto ne može biti oboje?

Smatram da je ovisnost bolest koju je pojedinac svojim izborom odlučio imati. Ona s vremenom postaje poremećaj njegovog ponašanja i osobnosti koji šteti tjelesnom i mentalnom zdravlju kao i njegovim bližnjima, no direktni je rezultat njegove odluke. Poput do ušiju zaljubljene osobe, postaje slijep i ne vidi rupu prema kojoj je vlastitom voljom napravio prvi korak. No ipak, živimo u dobu ovisnosti i neobuzdane potrošnje te se čini da su ovisnici posvuda. Upiremo prstima na pijance i tinejdžere koji se šuljaju po napuštenim zgradama, no često zatvaramo oči na činjenicu da smo i sami pretjerano vezani za nešto. Stoga, tu nema mjesta za osuđivanje jer je ovisnost vrlo vjerojatno dio i nas samih. Ljudi smo i grijehimo. Potrebno je prihvati sebe te pronaći saveznika u vlastitoj ovisnosti. Tek tada će se mir vratiti u psihu, a do tada nije potrebno gurati u kalup jedan od najkompleksnijih problema današnjice već budimo primjer onima koji tek uče donositi odluke i birati.

Iris Stančić, 3.a

Ovisnost – bolest ili izbor?

Postoji jedna sila u čovjeku, jaka, neprirodna, mračna sila. Glad koja je nezasitna i spremna je proždrijeti sve pred sobom bez obzira na posljedice. Guta obitelji, prijatelje, roditelje i nastanjuje se u tijelu čovjeka poput parazita koji ubija polako, ali sigurno. Ta glad ne okljeva ni pred čim u trenutku kad se mora nahraniti i s vremenom postaje nezasitna. Ta sila, ta glad koju otvara mračni ponor zlouporabe supstanci naziva se ovisnost.

Nije bitno je li čovjek karakterno čvrst, fizički jak, sretno oženjen, bogat, siromašan ili drag. Ovisnost dopire do svih, na ovaj ili onaj način. Ne mora doći u obliku alkohola, droge ili duhana već može pokucati na vrata i smjestiti nam se u svakodnevni život hranom, igrama na sreću, televizijom, internetom. Ipak najviše štete učini psihoaktivnim sredstvima. Procesu stvaranja ovisnosti najpodložniji smo i najizloženiji mi – mladi ljudi koji se susreću s problemima odraslog svijeta i ne znaju se nositi s njima, žele dobru zabavu s prijateljima ili ih jednostavno privlači eksperimentiranje i isprobavanje nečeg novog. Krenimo od početka. Supstance nam se prišuljuju polako, gotovo nečujno. Vrebaju nas privlačeći naše pogledе na sebe. Govore na šapućući. Obećavaju nam sreću, zadovoljstvo i dobar provod. Povodljivo i naivno im vjerujemo. Ne shvaćamo da su nas pobijedile onog trenutka kad bez njih nema sreće, nema zadovoljstva i nema dobrog provoda. Kad nas potpuno uvjere u to počinjemo ih uzimati na dnevnoj bazi kako bi se osjećali sretnije i ispunjenije, a potreba za njima postaje sve snažnija i snažnija kako postajemo sve otporniji na njih. U tom trenutku kad fizički ne možemo više normalno funkcionirati bez supstance ovisnost postaje bolest. Bolest koja zahtijeva liječenje u klinikama za odvikavanje i koja nam skraćuje životni vijek ubrzavajući protok pijeska u pješčanim satovima naših života jer samo je pitanje vremena kad će se ovisnik predozirati. Uzimanje supstance je izbor do onog trenutka u kojem se možemo

kontrolirati i ostaviti se štetne tvari. Kasnije nema više izbora i samokontrole – ostaje samo bolesni i nezaustavljeni nagon koji tjera na svoje i ne staje pred ničim. Nапослјетку особа постаје непрепознатљива, али „Овисност не убије оvisnika. Она убије обitelj, djecu i ljudе који су му покушали помоći.“ Неки од најгенијалнијих умова književnosti bili су у уском zagrlјaju ovisnosti. Тако је Edgar Allan Poe podijelio razlog своје ovisnosti с нама: „Nemam apsolutno nikakvo zadovoljstvo u opijatima kojima se ponekad toliko nesmotreno prepuštam. Nije potraga za zadovoljstvom ono zbog чега upropaštavam svoj život, ugled i razum. Već očajnički покушај да побјегнем од сjećања која ме муče, од осјећаја nepodržане usamljenosti и strah od неке неодређене предстојеће nesreće.“ Добар пример карактерне transformacije под utjecajem alkohola можемо vidjeti u pripovijetci Crni mačak koju je napisao Edgar Allan Poe – čovjek koji je dobar dio života proveo pod utjecajem alkohola, ali nam i usput slikovito dočarao pakao u kojem je bio. Ova bolest odnijela je toliko iznimno talentiranih ljudi. Primjerice Marilyn Monroe, Robin Williams, Heath Ledger, Amy Winehouse, Michael Jackson. Svi su oni bili u borbi s ovisnosti zbog toga što se nisu mogli nositi s teškoćama svog života ili prevelikom slavom, ali bitno je naglasiti da kad osoba prepozna simptome ovisnosti da mora potražiti pomoći i ne zavaravati se da će pomoći sama себи jer она то nije sposobna. Cornelius Plating pokušao nam je otvoriti uvid u to kakva je ovisnost bolest, možda čak više na psihičkoj razini nego na fizičkoj, ovim mudrim riječima: „На сваком stupnju, ovisnost je vođena jednom od najsnažnijih, najtajnovitijih i najvitalnijih sila ljudskog postojanja. Ono što uzrokuje ovisnost je čežnja – ne samo čežnja mozga ili želuca, već čežnja srca.“ Čežnja о којој се говори оvisnika toliko obuzima da оvisnik prestaje biti nečiji sin, kćer, brat, sestra, majka, otac, unuk, unuka. On gubi sve što ga je nekad identificiralo jer mu je само jedna stvar na prvom mjestu – supstanca. Upravo zbog toga оvisniku se nikad ne može vjerovati jer je u potpunosti karakterno promijenjen te je osoba koja je spremna gaziti preko drugih i povući za sobom sve koji ga pokušaju spasiti.

Izbjeći raljama ovisnosti nije lako, ali ključna stvar ukoliko to želimo jest da se ne oslanjamо na opijate i ostale stvari kao na izvor sreće, već da shvatimo da smo mi jedini faktor u našim životima koji nas može usrećiti. Naša sreća je na nama, a ovisnost čovjekу само oduzima. Oduzima mu sve do čega mu je nekad bilo stalo uključujući i njegovo dostojanstvo, a čovjek bez dostojanstva najtužniji je prizor за vidjeti.

Mihael Banić, 2.a

Ovisnost – bolest ili izbor

Ovisnost je stanje kod kojeg čovjek ne može funkcionirati bez određenih sredstava ili opijata. To stanje nastaje pretjeranim korištenjem neke tvari. Do ovisnosti dolazi kad osoba gubi kontrolu nad samim sobom i svu pažnju usmjerava na to. One stvaraju privremenu radost i sreću, no dugotrajno korištenje može biti vrlo opasno. Ovisnosti su zapravo prisutne svugdje u našoj okolini, iako to često i ne primjećujemo ili ne obraćamo pažnju na njih. Nažalost, то постaje sve veći i veći problem današnjice.

Glavna podjela ovisnosti je na fizičku i psihičku. Fizička ovisnost nastaje kad tijelo uzima i navikne se na određenu tvar te više ne može bez nje. Dakle, osim osnovnih ljudskih potreba,

ovisnik ima potrebu prisegnuti za još nečim. Psihička ovisnost je vrlo slična fizičkoj po simptomima (čovjek nešto treba), no ne mora se raditi o nekom opojnom sredstvu. Možemo biti ovisni o tehnologiji, osobi, itd. Neke od podvrsta ovisnosti su: opijatske, benzodiazepinske (tablete), psihostimulansi i halucinogene.

Ovisnost i požuda postaju sve gori i sve teže se liječe. Trenutna pandemija koja je zahvatila cijeli svijet je još jedna prilika za isprobavanje novih stvari i stvaranje novih ovisnosti. Uglavnom ljudi to čine iz dosade. Dakle, ovisnost je na početku izbor, a kasnije preraste u bolest. Svojevoljno i svjesno ulazimo u taj svijet, da bi kasnije i zaglavili u njemu. Na to utječu mnogi faktori, poput utjecaja društva, obitelji, gubitka voljene osobe, nesreća i već spomenuta dosada i znatiželja. Liječenje ovisnosti vrlo je težak i komplikiran proces, te se zato u medicini i nazivaju bolešću. Osobe sve više bivaju odbačene od strane okoline, što naravno negativno utječe na njihovo psihičko zdravlje, pa se povlače u sebe i teže je doprijeti do njih. Osim toga, od posljedica ovisnosti razvijaju se i teži oblici bolesti psihe koje često ostaju za cijeli život. Liječenje se može odvijati uz pomoć psihoterapije, smanjenje ponuda opijata na tržištu, ukazivanje na štetne posljedice konzumiranja tvari i odlaska u centre za pomoć.

Ovisnost može biti lošeg ishoda, no ako se liječi pravilno i postepeno, osoba može u potpunosti promijeniti život i započeti iznova. Iako neki ljudi smatraju da je prekasno kad osoba već shvati da je ovisna, njihova borba tek tada počinje i može se riješiti. Poruka za sve mlade (i stare) je da se ne upuštaju u bilo kakve radnje iz znatiželje, dosade ili zbog neke traume. Ukoliko želimo probati nešto, trebamo biti umjereni u tome i svjesni što radimo. No, pomoći i utjehu uvijek možemo pronaći u boljim, i prije svega zdravijim aktivnostima. Svi mi smo ovisnici o nečemu, svi mi imamo pravo tražiti pomoć i svi možemo uspjeti ukoliko to stvarno želimo. Sve što trebamo je priznati da imamo problem i već pola smo ga riješili.

Nadam se da u budućnosti neće biti previše mlađih ovisnika u svijetu i da će se sve više mlađih okrenuti zdravom načinu života. Ovisni možemo biti i o šetnji, zdravoj prehrani, tjelovježbi, čitanju knjiga, druženju... Samo se trebamo malo potruditi i uložiti truda u sebe i stvari koje nas čine sretnima, a sve ostalo dođe s time!

Marija Šćepanović, 2.a

Natjecanje Worldskills Croatia - kuharstvo

Natjecanje Worldskills Croatia je natjecanje na kojem sudjeluju učenici strukovnih škola u različitim disciplinama. Ova natjecanja podižu svijest o atraktivnosti strukovnih zanimanja i stvaraju interes za ista. Ova natjecanja organiziraju se već godinama (osim 2020. g. zbog korone). I ove godine je vladala neizvjesnost, ali je na kraju ipak odlučeno da se natjecanje održi online.

Imao sam čast da ja sudjelujem u natjecanju kao predstavnik naše škole. Natjecanje je bilo održano online putem Microsoft Teamsa. Članovi žirija moj rad su pratili preko kamera koje su bile postavljene u našoj kuhinji. Zauzeo sam 6. mjesto, a bilo je 10 natjecatelja. Iskustvo koje sam stekao na ovom natjecanju dalo mi je puno samopozdanja. Nadam se da će ovo natjecanje samo uvod u svijet kulinarskih natjecanja.

Na natjecanju sam pripremao sotiranu piletinu u umaku od naranče sa sotiranim paprikama pšeničnom krupicom i zamotanom rajčicom.

Temeljac:

U veći lonac staviti oprane kosti, prokuhati, prema potrebi opjeniti i dodati očišćeno i oprano korjenasto začinsko povrće, preprženi luk, malo soli i papar u zrnu. Ostaviti da lagano kuha.

Pileća prsa staviti u prozirnu foliju, lagano stanjiti do jednake debljine, začiniti solju i paprom.

Na tavi ugrijati ulje, položiti pileća prsa i peći po nekoliko minuta s jedne i druge strane. Izvaditi na toplo, a na tavu dodati malo maslaca i sjeckane bademe te ih kratko popržiti. Sve pobrašniti, popržiti, podliti temeljcem i sokom od naranče.

Kratko prokuhati i vratiti piletinu u umak.

Prilozi:

Povrće julienne kratko popržiti na maslinovom ulju, klobuke gljiva također, začiniti solju, paprom i majčinom dušicom.

Krupicu skuhati u posoljenom mlijeku s grančicom ružmarina i malo maslinovog ulja. Špinat sotirati na maslinovom ulju sa češnjom češnjaka i začiniti.

Sir ribanac izribati na ploške.

Tikvicu izrezati po duljini na tanke ploške, omotati je oko cherry rajčice, pričvrstiti čačkalicom i sotirati. Začiniti.

Složiti na tanjur i dekorirati.

Priprema za natjecanje

Andrej Hrelić, 3.c

ŠKOLSKA KUHINJA

ONLINE NASTAVA I IZVANŠKOLSKA NASTAVA UČENIKA

Razred: 2c – kuhari

Ne radimo samo u kuhinji/online nego i u školskom vrtu. Poplijevili sam travu, prokopali zemljište i pripremili vrt za sadnju. To je bilo nešto novo, vrlo zanimljivo. Naučili smo kako obraditi i pripremiti vrt za sadnju povrća.

Posadili smo rajčicu, papriku, tikvice, patliđan, chily papričice, Hokaido tikve, peršin, celer i razno mikro bilje.

ŠKOLSKI VRT

UČENICI 2C RAZREDA

Razred: 2c – konobari

Korona je učinila svoje i morali smo prihvati online nastavu. U prvom dijelu online nastave odradili bi teoriju, zatim bi pratili rad nastavnika u kuhinji. Za domaći rad bi morali isti takav desert ili jelo uraditi sami, fotografirati i poslati prezentaciju.

Pripremali smo:

- krempite
- sladoled tortu
- dalmatinsku rožadu
- špagete sa dalmatinskom šalšom

Razred 3.b – hotelijersko-turistički komercijalist

Nakon odrđene teorije i prezentacije kuhanja nastavnika u kuhinji (online) zadatak za naš učenike za domaći rad bi bio da isti takav desert pripremimo, poslikamo i napravimo prezentaciju u Power Pointu.

Bilo je vrlo zainteresiranih i aktivnih učenika. Oni su slali svoje uratke na vrijeme na pregled i ocjenjivanje. Bilo je vrlo lijepo urađenih prezentacija.

Evo jedne uspješne prezentacije koju je uradila učenica Adriana Obšivač.

2.c i 3.b

SHEEP, LAMBING, CHEESEMAKING

Sheep have been an important part of the culture and economy of our island ever since ancient times. In past, up until the past century, most families had at least a small herd of sheep, for their personal needs. Nowadays, it's not as common, especially in the coastal villages, but there are still some families keeping the tradition alive.

The villages in the middle of Brač, such as Pražnica, Gornji Humac and Nerežišća, are not touristically developed because of their distance from the sea and their stone quarries were abandoned long ago, which makes agriculture and shepherding some of the main branches of their economy. Most people who have sheep today follow the example of our ancestors and keep only small herds. However, there are few families on the island who have bigger herds, ranging from few dozens to few hundreds. These families produce lamb and sheep meat, not only for their use but also for sale. Even fewer are those who make cheese, as it is a time and money consuming process.

Lambing season usually starts around the end of February, but it all depends on the shepherd. It's important to monitor the first days of lambs' lives because many complications can occur over that period; ewes can reject their lamb, lambs can be born prematurely or they can be too frail and even sick, etc. The lambs spend their first several months alongside their mothers. They get separated around the time when they are able to consume foods other than milk, after about a month. At that point, slaughtering can commence. The first lambs to be killed are "dupli" – one of the twins because most ewes don't have enough milk to raise both. Some shepherds, usually the ones with small herds, choose to keep lambs alive until they need the meat, so they slaughter them on multiple occasions. Those who have bigger herds tend to do it all at once, if possible, and then immediately sell or freeze the meat. Brač lamb is very sought after because it is considered of high quality. Some of our most famous specialities are made from lamb: lamb roasted on a spit and "vitalac", which is made of offal, guts and lamb handkerchief. But, since we don't like wasting many more things are prepared: cooked blood, boiled stomachs, fried guts, sautéed brains, feet broth, etc.

When lambing season ends cheesemaking begins. This is because sheep are left with milk even if the lambs are gone. In our household, the first wheel of cheese of the season is made the same they we slaughter lambs, which always happens on May 1st. Some people start even earlier, mid-April. Traditional cheesemaking on Brač is slowly going extinct. There are fewer and fewer families who make cheese as years go by, which is understandable because it's a very demanding process and, unless you invest a lot and often, it isn't profitable. My family is one of several families in our village that still makes cheese. For us, it is very important to keep all these traditions alive, not only because it's one of our main sources of profit, but because it's something that connects us with our ancestors and with the very island we live on.

Vana Buvinić, 3.a

Va' Sentiero – Alla scoperta del Sentiero Italia

Va' Sentiero – Alla scoperta del Sentiero Italia è un documentario su un gruppo di sette amici che hanno deciso di percorrere il Sentiero Italia. Il Sentiero è il trekking più lungo del mondo. È lungo 7000 chilometri e attraversa venti regioni italiane.

Il gruppo ha iniziato il suo viaggio a Muggia nel 2019 ed ha attraversato le Alpi, gli Appenini e le isole più grandi in un itinerario ideale che abbraccia l'intera Italia. L'obiettivo di questo viaggio è promuovere il turismo sportivo e incoraggiare la consapevolezza ecologica. Il documentario narra di una natura magica e commovente ma anche delle persone che hanno accolto i membri della spedizione. Viaggiano per amore della natura e della loro patria. Va' Sentiero è molto più di un viaggio. È un nuovo approccio alla montagna, il seme di un cambiamento, il primo passo di un lungo cammino. Va' Sentiero è un'idea di viaggio basata sui concetti di scoperta, condivisione e circolarità.

Scalano le montagne con la neve e con la pioggia, visitano bellissimi paesini della campagna italiana. Socializzano con la gente del posto e degustano diverse specialità locali.

Questo video ci è molto piaciuto perché ci ha mostrato quanto non conosciamo veramente la natura dell'Italia e quanto possiamo vedere ed imparare fuori dal trambusto delle grandi città. Ci ha mostrato quanto è importante la comunità, lavorare pensando agli altri e rispettarsi a vicenda.

Classe: 3.A

Moderne Kaffeekultur zum Mitnehmen

Schokolade ausgekleideten Stanitzel überreicht. Einmal leer geschlürft erwartet einen in der Spalte geschmolzene Schokolade. Fast genauso viele Fans haben inzwischen der Marshmallowccino – eine Interpretation der Melange mit dickflüssiger Schaumzuckercreme – und der Oreo-Latte. Die Bio-Milch dafür kauft Iamkovyi im Mehrweg-Großgebinde direkt bei Bauern in Niederösterreich, vegane Alternativen gibt es aus Soja und Hafer. Der Umwelt zuliebe wurde auf Strohhalme aus Gras umgestellt. Ob in Sachen Müllvermeidung, Rezepturen oder Geschäftsfelder, die Ideen gehen dem kreativen Kaffeeprofis nicht aus.

Originell von Verpackung bis Geschmack. Die Hauptattraktion von Wiens kleinstem Café ist der Cornettoccino. Der Besitzer des Cafés ist Sasha Iamkovyi, Rechtswissenschaftler und Journalist. Er ist vor neun Jahren aus der Ukraine nach Wien gezogen. Während das übrige Angebot in biokompostierbaren Bechern über die Fensterbank geht, wird der Cappuccino an einem eigens kreierten, mit dunkler

Karla Rakela, 3.a

Poezija

SUZA

More je nježno gladilo stijene,
Dok su valovi svirali lagana note
Sunce je bježalo na zapad
Zvijezde su zauzimale pozicije
Dok ih je mjesec pozorna promatrao.
Sjedio sam na plaži
I malim drvenim štapićem
Snažnim pokretima
U pjesak urezivao naš datum.
Prošlo je dugo
od kada sam ju zadnji put čuo.
U tom trenu
Sasvim neopaženo, poput sjenke
Kliznula je niz obraze...
Okusio sam je na vrhu usne
Bila je gorka
I neizmjerno teška, puna boli...
Bila je to zadnja suza
Koja je iz mog oka potekla
Dok su valovi ispirali naše brojke...
Zadnja suza
Zbog tebe puštena.

RIJEČI

Jesu li to samo skupovi malih besmislenih
slova,
Sklopljenih u cjelinu da bi dobile neko
značenje?
Ali kako nešto može imati značenje
Ako je sastavljeno od nečeg totalno
besmislenog?

Ne može? Riječi su samo gluposti koje
lupamo,
A ne mislimo, ne ispunjavamo...
Kako se to uopće može? Zašto se to radi?
Da bi uvjerili druge u nešto? Ili pak sebe?
Da li onda djela uklopljena u te riječi imaju
značenje?
Kada riječ dobije smisao, tada će i djela
Koja napravimo poslije istih dobiti
značenje!!!
Jer bez djela ne idu riječi!
Pretvaraju se u laži!
Besmislice!
Postaju prazne...
Kao i ljudi koji ih govore!
Zato, ne gorovite riječi koje ne mislite i
poslije kojih ne možete
Ispuniti djela koja ste spomenuli!

OČI

Kažu ljudi, oči su ogledalo duše
Kažu ljudi...
U očima se vidi ono što je riječima
neopisivo
Nije važno koje su boje i veličine
Važan je taj sjaj!
Bez sjaja su oči mrtve...
Bile one plave poput oceana,
Zelene poput travke,
Ili boje čokolade.
Ako ne sjaje, to su mrtve oči...

Maja Ćelić, 3.c

SUMMA CUM LAUDE

Nagrada Ravnateljice SUMMA CUM LAUDE dodjeljuje se učeniku završnog razreda za uspješno predstavljanje naše škole u zemlji i inozemstvu. Učenika za ovu nagradu predlaže Nastavničko vijeće škole.

Ove godine nagradu SUMMA CUM LAUDE dobija:

Mia Pivčević

Čestitamo!!!

Maturanti 2020./2021.

Opća gimnazija Bol

„Tvoj trud se možda neće uvijek isplatiti, ali ipak daj sve od sebe.“

Petra Kokeza, prof.

Marina Baraban

Nikola Borojević

Petar Brizić

Franko Karmelić

Marija Karninčić

Josipa Martinić

Mia Pivčević

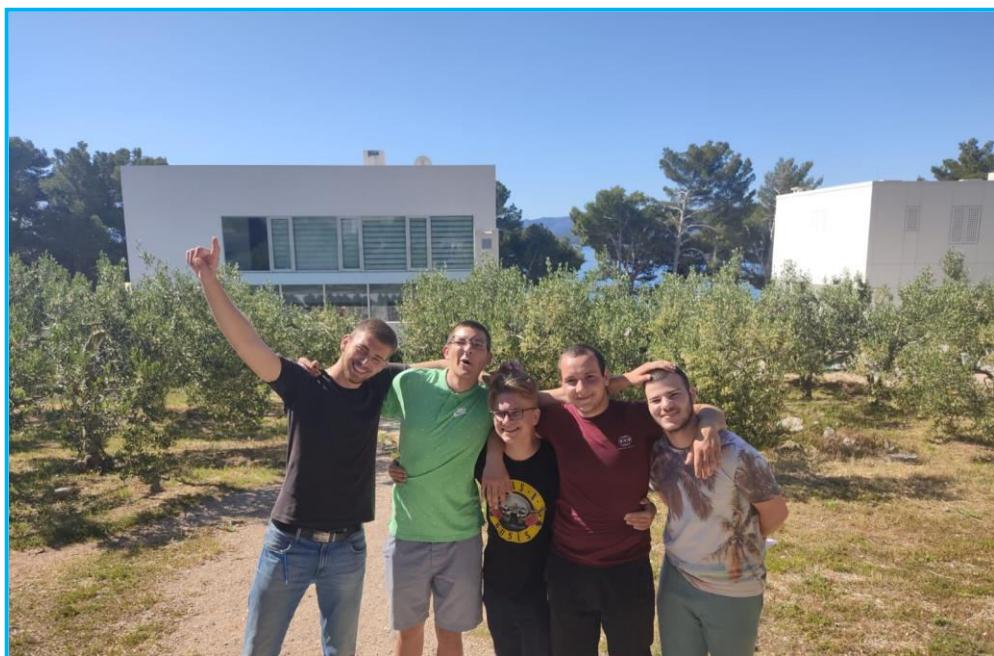

Petra Soljačić

Emanuela Štambuk

Učenici završnog razreda 3.c Smjer: kuhar/konobar

Kuhari: Joško Bezić, Maja Ćelić, Dorijan Desnica, Valentina Dražetić, Antonija Horvat, Andrej Hrelić, Rafael Marković, Nikolina Mišeta, Tea Pizent, Pero Turudić, Maja Dražić
Konobari: Karlo Antonijević, Katarina Baraban, Marijan Čondić, Matea Filipović, Dominik Galinović, Dario Jerčić, Toni Jerčić, Isabella Lovrenčić, Helena Požgajec, Vanesa Rajher, Fabian Frane Tomić

LET US GO!

Dragi kolege i profesori Srednje škole Bol, sa žalošću i teška srca vas obavještavamo da je došao i taj dan... Da, taj dan! 25., svibnja 2021. u 13:25, nikad prežaljeni, učenici 4.a razreda napustili su Bračku cestu 3 i preselili se u lokalnu birtiju. Ponajviše ožalošćene su naše Erasmus+ dame, kojima nije do šale, te su obje Borojeviću jedincu dale i ostali ožalošćeni zbor profesora.

No, šalu na stranu, uistinu smo vrlo radosni što okrećemo novi list u našem životu i zatvaramo četverogodišnje poglavlje. Kada smo prvi put stupili u ovu školu, nismo znali što očekivati i jesmo li dobro odabrali, ali evo još dišemo ☺. Sigurno ćemo pamtitи naš prvi dan. Stigli smo totalno zbumjeni ne znajući ni gdje su nam vrata učionice (kao i svake naredne godine). Prve dvije godine našeg rada protekle su „normalno“. No, treća godina nas je potpuno izbezumila. Sve je počelo vašim štrajkom, ali kada smo pomislili da se sve vraća na staro, BUM! Na vrata nam je pokucala korona. Popadali smo s nogu, nismo znali gdje, kuda, kako??? Prvo online nastava pa zatim social distancing i maske u školama su nam podigli izazove na novu razinu, koje smo ipak na kraju uspjeli pokoriti. Korona nam ipak nije bila najizazovnija prepreka, već: nelogična logika, misterij evolucije testa, masovna sinonimska manija, sljepoča uzrokovanja slijepom kartom, zakašnjela psihologija, najljepše hrvatske uspavanke, imperfektno perfektna mafija, destruktivno nadovezivanje, usporeni nonet, tjelesno aktivna neaktivna, religijska kriza, isprintani profesor, kategorički neuspjeh, inverzna derivirana sreća, Trumpova perspektiva, prisila nam sila i brojne nedovršene rečenice kao i lekcije.

Na kraju krajeva, kada se sve zbroji i oduzme, ipak smo nešto i naučili:

- život nije fer i što se prije suočite s time lakše ćete nastaviti dalje
- tvoj trud se možda neće uvijek isplatiti, ali ipak daj sve od sebe
- ocjene nisu mjerilo znanja (zvuči pomalo izlizano, ali stvarno je tako)
- društvo + zabava = prolaz (jedina matematička jednadžba koju znamo)
- JUST KEEP SMILING!

Naš vokabular nije toliko opsežan da bi vam mogli opisati našu zahvalnost na svakoj pruženoj pomoći i neispavanoj noći. Veliko hvala svim profesoricama i profesorima naše gimnazije koji su obogaćivali naša obzorja na temelju vlastitih znanja i iskustava. Hvala vam što ste svjedočili da je najuzvišenije poučavanje zapravo življenje s otvorenim srcem. Iskreno se nadamo da smo bili dobri učenici, jer vi učitelji jeste, kako svojih predmeta tako i života.

Nikad zaboravljeni autori: Karmelić, Martinić, Pivčević i Karninčić te ostali.

Profesori Srednje škole Bol u škol. godini 2020./2021.

Ljubica Kusanović
Ana Ursić
Rovena Trivanović
Ankica Okić
Ada Seferagić
Daniela Kuljić Poljak
Petra Kokeza
Antonela Bošković
Tonći Crmarić
Boško Botica
Antonia Drnas
Linad Juras
Ivana Lovreković Bonačić
Branko Karmelić
Maja Karmelić
Milan Škrbić
Lucija Carević Brešković
Ines Kraljević
Karmen Jakšić
Marijana Marić
Dragica Marčić
Frančeska Mladinić

Ivana Radolfi
Ivana Zaninović Vailati
Matea Klanac
Vesna Kovačević
Stjepana Fistanić
Leo Vrandečić
Brigita Bačić
Deni Bjelobradić, odgajatelj
Maja Matulić, odgojiteljica

Sani Bodlović, ravnateljica

Nikolina Brizić, tajnica
Irma Aždajić, računovođa
Maja Dragojević Bačić, računovođa
Ivan Kačić Barišić, knjižničar
Leo Lalić, domar
Karmen Marinković, spremičica
Šemsa Štambuk, spremičica
Nino Nižetić, kuhar
Marko Ujčić, kuhar
Clea Denich, noćni pazitelj

Od kolijevke pa do groba najljepše je đačko doba

«Lagodnost, opuštenost, pa i zabava, spava svoj duboki san u samoj riječi škola. Naime, grč. **skhole** prvotno je značilo **slobodno vrijeme, odmor, razonodu**, a potom sve **ono što se radi u slobodnom vremenu**. Kako su stari Grci, a potom i Rimljani, smatrali da je slobodno vrijeme **bez učena razgovora i rasprave** izgubljeno utaman, to su takvi sadržaji sve više poprimali obvezujući karakter kad bi se više mudrih glava našlo na okupu. U takvim razgovorima brusilo se mišljenje i izražavanje, pa su te rasprave počeli pratiti i mlađi da štогод nauče od starijih. I tako se znanje (i poticaj da se ono stekne) prenosilo s koljena na koljeno. Kad je broj takvih slušača narastao, osnovna znanja i vještine počeli su se sustavno i planski prenositi na mlađe i tako je nastala ustanova kroz koju smo svi (više ili manje) prošli.»

(Moja draga škola, Nives Opačić)